

beschikking

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Civiel recht
Kantonrechter

Zittingsplaats Utrecht

Zaaknummer: 10449121 \ UE VERZ 23-112

Beschikking van 14 februari 2024

in de zaak van

1. **HENDRIK JOHANNES VAN BREUGEL**,
te Hollandsche Rading,
2. **PAULA CRAMER**,
te Hollandsche Rading,
3. **HARM WILLEM THEODOOR BOER**,
te Hollandsche Rading,
4. **RAY NCHIMUNYA SIMALAMBO**,
te Hollandsche Rading,
5. **DICK TIMMERMANS**,
te Leusden,
6. **MARGARETHA VAN DER HEIDE**,
te Leusden,
7. **JANNET ELISABETH GÖTZ-KEHRER**,
te Hollandsche Rading,
8. **BOB ERWIN PENGEL**,
te Hollandsche Rading,
9. **ANNA MARIA PENGEL-BREDIUS**,
te Hollandsche Rading,
eisende partijen,
hierna samen te noemen: Van Breugel c.s., in mannelijk enkelvoud.
gemachtigden: mr. D.M.R. Janssen en mr. M.M. Wester.

tegen

VERENIGING VAN EIGENAARS BUNGALOWPARK DE EGELSHOEK I,
te Hollandsche Rading,
gedaagde partij,
hierna te noemen: de VVE,
gemachtigde: mr. D.N. Reijnders.

1. Hoe is de procedure verlopen?

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit de volgende stukken:

- het verzoekschrift van 6 april 2023, met 17 bijlagen;
- het verweerschrift van de VVE;
- het door Egelshoek Park B.V., VVE-lid, ingediende verweerschrift, met 6 bijlagen;
- de akte met bijlagen 18 tot en met 21 van Van Breugel c.s.;
- het proces-verbaal van de mondelinge behandeling van 5 juli 2023, op welke mondelinge behandeling is vastgesteld dat verzoekers Schröder en Van Ooijen geacht worden hun verzoek te hebben ingetrokken;
- de brief met spreekantekeningen van Egelshoek Park B.V.;
- de brief met spreekantekeningen van de VVE;
- de akte van verzoekers van 20 september 2023;
- de akte met bijlagen 22 tot en met 25 van Van Breugel c.s.;
- de brief met een bijlage van 3 januari 2024 van Egelshoek Park B.V.;
- de e-mail van F.M.A. Janssen, VVE-lid, van 2 januari 2024;
- de brief met bijlagen van M.C. Smit, VVE-lid, van 3 januari 2024;
- de brief van K. van den Born, VVE-lid, van 2 januari 2024;
- de brief van M. Schomaker en R. Bos, VVE-leden, van 4 januari 2024.

1.2. Omdat na de mondelinge behandeling van 5 juli 2023 een rechterswissel plaats moest vinden, heeft op 10 januari 2024 een tweede mondelinge behandeling plaatsgevonden, waarvan door de griffier aantekeningen zijn gemaakt. Na afloop van deze mondelinge behandeling is bepaald dat vandaag uitspraak zal worden gedaan.

2. Waar draait de zaak om?

2.1. De VVE beheert een bungalowpark genaamd de Egelshoek, dat uit 102 bungalows/appartementsrechten bestaat (hierna: “**het Park**”). Van deze 102 appartementsrechten zijn er 55 in eigendom bij een commerciële partij, Egelshoek Park B.V., die haar bungalows verhuurt. De overige 47 appartementsrechten zijn in handen van particuliere eigenaars, waaronder Van Breugel c.s.

2.2. In de splitsingsakte is bepaald dat het verboden is de bungalows permanent te bewonen, maar dat gebeurt al lange tijd wel. In een recente VVE-vergadering heeft Egelshoek Park met haar meerderheid aan stemmen besloten dat de VVE dit verbod voortaan moet gaan handhaven. Daarnaast heeft Egelshoek Park zichzelf op diezelfde vergadering toestemming gegeven om twee nieuwe bungalows te bouwen die groter zijn dan de in het bouwreglement van de VVE vastgelegde maximummaten. Van Breugel c.s. is het met beide besluiten niet eens, en verzoekt de kantonrechter daar een streep door te zetten.

3. Hoe oordeelt de kantonrechter?

Inzake de permanente bewoning

3.1. De vergadering van de VVE heeft op 6 maart 2023 het volgende besluit genomen:

“Juridische bijstand ten behoeve van handhaving. De VVE dient handhavend tegen permanente bewoning op te gaan treden. De administrateur heeft een voorstel ingediend voor toestemming om

---

daarvoor juridische bijstand in te inschakelen. Het inschakelen van juridische bijstand omvat hier ook het starten van juridische procedures. Er is een verzoek tot juridische bijstand neergelegd bij de rechtsbijstandsverzekering, maar ook zonder dekking moet de VvE handhavend gaan optreden. Nu de administrateur niet langer in functie is, kan de bevoegdheid om juridische bijstand in te mogen schakelen worden toegekend aan de toekomstige bestuurder zodra die daadwerkelijk door de vergadering benoemd is.”

3.2. Dit besluit is genomen doordat Egelshoek Park daar (als enige) voor heeft gestemd. Egelshoek Park heeft 55 van de 102 stemmen binnen de VVE, en dus een absolute meerderheid. Van Breugels c.s. betoogt dat de VVE dit besluit in redelijkheid niet had mogen nemen, omdat de permanente bewoning op het Park al jaren wordt gedoogd en Egelshoek Park er onvoldoende belang bij heeft dat er nu wel wordt gehandhaafd. Daarom moet dit besluit vernietigd worden. De kantonrechter is echter van oordeel dat dit besluit in stand kan blijven, om de volgende redenen.

Het verbod

3.3. De kantonrechter stelt voorop dat de splitsingsakte een duidelijk geformuleerd verbod op permanente bewoning bevat.¹ Dat verbod geldt alleen niet als de gemeente Maartensdijk – die inmiddels is opgegaan in de gemeente De Bilt (hierna: “**de Gemeente**”) – toestemming heeft gegeven voor permanente bewoning.

3.4. De splitsingsakte is een cruciaal document, omdat die akte voor de leden van de VVE, maar ook voor derden die bijvoorbeeld overwegen een appartementsrecht op het Park te kopen, duidelijk maakt welke rechten en verplichtingen er binnen de VVE gelden. Die derden zullen bij hun aankoopbeslissing moeten kunnen afgaan op wat er in de splitsingsakte staat. Daarom moet zo’n derde, die een verbod als dit in de splitsingsakte ziet staan, er in principe van uit kunnen gaan dat dat verbod ook gehandhaafd wordt door de VVE. Dit wordt nog versterkt door het feit dat dit verbod ook is opgenomen in het Huishoudelijk Reglement van de VVE, waarbij zelfs de toestemmingsmogelijkheid voor de Gemeente is weggelaten.²

3.5. Uitgangspunt is dus dat een VVE-lid mag verwachten dat de VVE een verbod handhaaft dat in de splitsingsakte en het huishoudelijk reglement is opgenomen. Dat zou al zo zijn als dat lid een minderheid heeft in de VVE, maar in dit geval is het zelfs zo dat het VVE-lid dat wil dat dit verbod gehandhaafd wordt – Egelshoek Park – de meerderheid van de stemmen in de vergadering heeft. Daardoor kon Egelshoek Park zelfstandig besluiten dat de VVE tot handhaving over moet gaan.

Heeft de Gemeente toestemming gegeven voor permanente bewoning?

3.6. Op de tweede mondelinge behandeling heeft Van Breugel c.s. betoogd dat het feit dat de Gemeente jarenlang niet heeft gehandhaafd tegen de permanente bewoning – die op grond van het bestemmingsplan evenmin is toegestaan – beschouwd moet worden als impliciete toestemming in de zin van de splitsingsakte. De splitsingsakte schrijft immers niet voor dat die toestemming in een bepaalde vorm moet worden verleend.

---

¹ Artikel 9 lid 1 Splitsingsakte, dat luidt: “De bungalows zijn uitsluitend bestemd voor niet permanente bewoning. Afwijkend gebruik is uitsluitend toegestaan met toestemming van de gemeente Maartensdijk.” (bijlage 1 bij verzoekschrift).

² Artikel 8 lid 1 Huishoudelijk Reglement, dat luidt: “Permanent wonen op het park is niet toegestaan.” (bijlage 2 bij verzoekschrift).

3.7. Nog daargelaten dat dit verweer wel heel laat in de procedure is gevoerd, slaagt het ook niet, om de volgende redenen. In het door de vergadering genomen besluit is nog niet bepaald tegen welke permanente bewoners er opgetreden moet gaan worden. Dit betoog van de Van Breugel c.s. kan daarom alleen slagen als de Gemeente *alle huidige permante bewoners* daarvoor toestemming heeft gegeven. Tussen partijen is echter niet in geschil dat de Gemeente de permanente bewoning, zelfs al zou zij dat willen, op dit moment niet *mag* toestaan omdat het Park gelegen is nabij een kwetsbaar natuurgebied. De Gemeente heeft daarom – tenminste formeel – het standpunt ingenomen dat permanente bewoning niet is toegestaan, waarbij zij – in een enkel geval – ook tot handhaving is overgegaan. Bij die stand van zaken is het enkele feit dat de Gemeente in de andere gevallen *niet* tot handhaving is overgegaan, onvoldoende om te concluderen dat de Gemeente dus, *aan alle permanente bewoners*, impliciet toestemming heeft gegeven. Daarbij merkt de kantonrechter op dat met dit oordeel niet is uitgesloten dat in een individueel geval de Gemeente wél geacht kan worden die toestemming te hebben gegeven.

Heeft de VVE haar recht op handhaving verwerkt?

3.8. Van Breugel c.s. meent verder dat de VVE dit besluit niet had mogen nemen, omdat de VVE haar recht op handhaving al zou hebben verwerkt. Daarvoor wijst hij erop dat de VVE al meer dan 14 jaar weet dat er permanent gewoond wordt op het Park, maar dat er nooit eerder tot handhaving is overgegaan.

3.9. De kantonrechter overweegt dat niet geoordeeld kan worden dat de VVE haar recht op handhaving in algemene zin heeft verwerkt. Een beroep op rechtsverwerking is een individueel verweer, dat per individueel geval beoordeeld moet worden. Zoals Van Breugel c.s. terecht heeft opgemerkt, gaat het er immers om of de VVE het gerechtvaardigd vertrouwen heeft gewekt dat zij niet tot handhaving zal overgaan. Daarom moet per aangesproken eigenaar beoordeeld worden of *bij die eigenaar* dat vertrouwen kan zijn ontstaan. Die beoordeling zal bijvoorbeeld anders kunnen uitvallen voor iemand die al langer op het Park woont dan voor iemand die pas net op het Park woont. Omdat het nu door de VVE genomen besluit nog geen specifieke VVE-leden heeft aangewezen tegen wie gehandhaafd moet worden, kan die individuele beoordeling nog niet plaatsvinden. Dit is dan ook geen reden om het besluit te vernietigen.

Staat een belangenafweging in de weg aan dit besluit?

3.10. Hetzelfde geldt in grote lijnen voor het betoog van Van Breugel c.s. dat het besluit bij een deugdelijke belangenafweging niet genomen zou zijn. Ook hier zal van geval tot geval het belang van de VVE bij handhaving afgewogen moeten worden tegen het belang van de individuele (permanente) bewoner die wordt aangesproken, waarbij die afweging telkens anders uit kan pakken. Dat de VVE *een* belang kan hebben bij handhaving is voldoende duidelijk geworden, omdat het gebruik van het Park door permanente bewoners kan verschillen van het gebruik door typische recreanten. Of dat belang van de VVE opweegt tegen het belang van de permanente bewoners, kan nog niet worden beoordeeld, ook omdat de specifieke situatie van de permanente bewoners niet bekend is.

3.11. De algemene stelling dat het op dit moment een lastige woningmarkt is – wat zonder meer zo is – is in ieder geval onvoldoende voor het oordeel dat de VVE tegen niemand het verbod op permanente bewoning zou mogen handhaven. Daarbij weegt mee dat dit verbod voor eenieder kenbaar was en dat iedere permanente bewoner dus een zeker risico heeft genomen door toch permanent op het Park te gaan wonen. Of dat in een individueel geval

---

betekent dat de bewoner zijn permanente verblijf moet staken, zal in dat individuele geval moeten worden beoordeeld.

Heeft Egelshoek Park misbruik gemaakt van haar bevoegdheid?

3.12. Ten derde heeft Van Breugel c.s. betoogd dat Egelshoek Park misbruik van bevoegdheid zal gaan maken, doordat zij het verbod alleen zal laten handhaven bij de particuliere eigenaars en niet bij haar eigen huurders.

3.13. Ook dit betoog komt te vroeg. Het voorliggende besluit houdt alleen nog in dat *de VVE*, althans de nog te benoemen onafhankelijke administrateur, handhavend moet gaan optreden tegen permanente bewoning, na daarover juridisch advies te hebben ingewonnen. Daarbij is niet gespecificeerd tegen welke eigenaren er, bij een positief juridisch advies, opgetreden moet worden. Daarmee is dus ook nog niet vastgesteld dat een bepaalde eigenaar ‘permanent woont’ in de zin van de splitsingsakte. Uit het besluit, zoals dat nu is genomen, volgt dan ook niet dat enig onderscheid gemaakt zal (moeten) worden tussen de huurders van Egelshoek Park of de particuliere eigenaren. Die administrateur zal bij de uitvoering van dit besluit inderdaad in gelijke gevallen gelijk moeten handelen. Indien de administrateur in de praktijk enkel optreedt tegen de particuliere eigenaars en Egelshoek Park ongemoeid laat, zou dat een aanwijzing kunnen zijn dat Egelshoek Park haar positie binnen de VVE misbruikt. Op dit moment staat echter nog niet vast dat de VVE daadwerkelijk in gelijke gevallen verschillend zal gaan handelen. Ook daarin is dan ook geen reden gelegen om dit besluit te vernietigen.

Conclusie ten aanzien van de permanente bewoning

3.14. De tussenconclusie luidt dat de VVE dit besluit dus mocht nemen. Daarmee is echter nog niet gezegd dat een bepaalde eigenaar ‘permanent bewoont’ in de zin van de splitsingsakte of dat, als dat zo is, diens belang daarbij moet wijken voor het belang van de VVE bij handhaving van het verbod. Dat kan alleen in die individuele gevallen beoordeeld worden.

Inzake de afwijking van het Bouwreglement

3.15. Naast dit besluit heeft de vergadering op 6 maart 2023 ook besloten dat Egelshoek Park toestemming krijgt om bij twee nieuw te bouwen bungalows af te wijken van de regels in het door de VVE vastgestelde Bouwreglement. Ook dit besluit is tot stand gekomen doordat Egelshoek Park (als enige) voor heeft gestemd, waarbij de overige eigenaren tegen stemden. Van Breugel c.s. vindt dat dit besluit (i) in strijd is met de splitsingsakte en daarom nietig, (ii) in strijd is met het Huishoudelijk Reglement en het Bouwreglement en daarom vernietigbaar, en (iii) dat dit besluit in redelijkheid niet genomen had mogen worden. De kantonrechter is echter van oordeel dat ook dit besluit in stand kan blijven, om de volgende redenen.

De positie van het Bouwreglement binnen de structuur van de VVE

3.16. Artikel 11 lid 2 van de splitsingsakte bepaalt dat iedere op- of aanbouw aan een bungalow zonder toestemming van de vergadering verboden is. Hetzelfde staat (in meer woorden) in artikel 5 lid 13 van het Huishoudelijk Reglement. Daarnaast heeft de vergadering van de VVE een bouwcommissie opgericht en een Bouwreglement vastgesteld. Op grond van artikel 3 lid 10 van het Huishoudelijk Reglement toetst de bouwcommissie verbouwingsaanvragen aan het Bouwreglement. In datzelfde artikellid is bepaald dat het

---

Bouwreglement onderdeel uitmaakt van het Huishoudelijk Reglement. Het Bouwreglement bepaalt vervolgens, in artikel 4, onder b, lid 4, onder a, dat het uitgangspunt is dat er minimaal 4 meter vrije ruimte moet zijn tussen de bungalow en de naastgelegen kavels.

3.17. De nieuwe bungalows van Egelshoek Park voldoen niet aan dit uitgangspunt. Zo is de afstand tot kavel 57 bij bungalow 56 slechts 0,95 meter, en bij bungalow 26 is de afstand tot kavel 27 slechts 1,76 meter. Om die reden heeft Egelshoek Park in de vergadering van de VVE vervangende toestemming gevraagd, en die dankzij haar eigen doorslaggevende stem ook gekregen.

Is het besluit nietig of vernietigbaar wegens strijd met de splitsingsakte?

3.18. Van Breugel c.s. betoogt tegen die achtergrond dat de splitsingsakte, het Huishoudelijk Reglement noch het Bouwreglement aan de vergadering de bevoegdheid geeft om toestemming te geven voor een bouwplan dat afwijkt van de regels van het Bouwreglement. Het besluit waarmee die toestemming tóch wordt gegeven is daarmee in strijd met de splitsingsakte en daarmee nietig.

3.19. De kantonrechter volgt Van Breugel c.s. hierin niet, omdat het eerder andersom is. De splitsingsakte is het belangrijkste document binnen een VVE; lagere reglementen, zoals een huishoudelijk reglement of een bouwreglement, mogen daarmee niet in strijd zijn. In dit geval kent de splitsingsakte de vergadering juist de bevoegdheid toe om een op- of aanbouw goed te keuren. Ook het Huishoudelijk Reglement gaat, in artikel 5 lid 13, uit van een bevoegdheid van de vergadering om toestemming voor verbouwingen te geven. Dat is dus een bevoegdheid die de vergadering heeft. Indien een regeling in een *lager* reglement zoals het Bouwreglement dan vervolgens die toestemmingsbevoegdheid aan de vergadering zou *ontnemen*, zou dát in strijd zijn met de splitsingsakte, waardoor die regeling in het Bouwreglement nietig zou zijn.³

3.20. Dit is echter niet het geval. Uit het Bouwreglement volgt hoogstens dat de Bouwcommissie door de vergadering *gemachtigd* is bouwaanvragen in haar naam te beoordelen.⁴ Hieruit volgt allereerst dat de algemene vergadering die bevoegdheid dus zelf ook heeft, anders kan zij een ander ook niet machtigen. Ten tweede betekent het geven van een volmacht niet dat de volmachtgever haar eigen bevoegdheid verliest – zij kan die zelf ook nog uitoefenen. Dit vindt bevestiging in het feit dat de Bouwcommissie aanvragen door kan verwijzen naar de vergadering.⁵

3.21. De vergadering heeft dus (nog altijd) de bevoegdheid om bouwaanvragen te beoordelen. Vervolgens is van belang dat de VVE er terecht op heeft gewezen dat artikel 4 van het Bouwreglement voor de afstandsmaten slechts een *uitgangspunt* formuleert. Dat betekent per definitie dat afwijkingen van dat uitgangspunt mogelijk zijn. Het is dan aan de vergadering om zo'n afwijking toe te staan, wat hier is gebeurd.

3.22. Vervolgens heeft Van Breugel c.s. betoogd dat die toestemming tot afwijking van het Bouwreglement dan niet met slechts een eenvoudige meerderheid (50% + 1) gegeven zou kunnen worden, omdat het Bouwreglement met een gekwalificeerde meerderheid (3/4de)

---

³ Artikel 2:14 in verbinding met artikel 5:129 lid 1 Burgerlijk Wetboek (“BW”).

⁴ Artikel 3 onder c onder 1 Bouwreglement.

⁵ Artikel 3 onder c onder 3 Bouwreglement.

---

van de stemmen) is vastgesteld en het ook alleen met zo'n meerderheid kan worden aangepast. Ook hierbij geldt dat de gegeven toestemming strikt genomen niet in strijd is met het Bouwreglement, omdat het Bouwreglement slechts een uitgangspunt formuleert, wat afwijkingen dus mogelijk maakt. Er is dus ook geen aanpassing van het Bouwreglement nodig om dit bouwplan goed te keuren. Daarmee kan in het midden blijven óf een toestemming die wél in strijd is met het Bouwreglement alleen met 3/4de meerderheid zou kunnen worden gegeven.

3.23. Het besluit om toestemming te verlenen is dus niet nietig of vernietigbaar wegens strijd met enig reglement.

Is het besluit vernietigbaar wegens strijd met de redelijkheid en billijkheid?

3.24. Tot slot heeft Van Breugel c.s. betoogd dat het besluit tot toestemming in redelijkheid niet genomen had mogen worden. Hij wijst erop dat afwijkingen van de bouwvoorschriften de uniformiteit van het Park aantasten, door groter te bouwen groen verloren gaat en de privacy wordt aangetast. De VVE en Egelshoek Park hebben daartegenover gesteld dat een aantal andere bungalows ook al afwijkende maten hebben, dat de betreffende bungalows omringd worden door bungalows waarvan – op één na – Egelshoek Park ook het gebruiksrecht heeft en dat het niet mogelijk was om op deze kleinere kavels een (courante) bungalow te bouwen met inachtneming van de maten van het Bouwreglement.

3.25. De kantonrechter overweegt als volgt. Het feit dat Egelshoek Park binnen de VVE de meerderheid van stemmen heeft, brengt voor haar natuurlijk het voordeel met zich mee dat zij in veel gevallen zelf de uitkomst van een stemming kan bepalen. Op zichzelf staat het haar daarbij vrij haar eigen belangen na te streven. Tegelijkertijd dient Egelshoek Park daarbij wel rekening te houden met de belangen van de overige appartementseigenaren. Haar vrijheid om voor haar eigen belangen op te komen eindigt dan ook daar waar zij in redelijkheid niet meer tot een bepaald besluit had kunnen besluiten.

3.26. Naar het oordeel van de kantonrechter is het besluit van de VVE niet dusdanig onredelijk. Hierbij speelt allereerst (weer) een rol dat deze afstandsmaten in het Bouwreglement slechts een uitgangspunt vormen, waarvan dus afgeweken mag worden. Het is dan minder snel onredelijk om van die afwijkingmogelijkheid gebruik te maken dan bij een strakker geformuleerde regel. Vervolgens is ook van belang dat deze bungalows niet de enige bungalows op het Park zijn die te groot zijn. Het is dus ook niet zo dat alleen deze bungalows de uniformiteit op het Park doorbreken. Tot slot kon Egelshoek Park meewegen dat de bungalows rondom deze bungalows – op één na – ook aan haar in eigendom toebehoren, waardoor vooral zichzelf het eventuele verlies aan privacy voelt.

3.27. Aan de andere kant heeft Van Breugel c.s. onvoldoende concreet gemaakt welke belangen van de overige VVE-leden hierdoor geschonden worden. Er zal enig verlies aan privacy en 'groen' zijn, maar dat het hier om onaanvaardbare inbreuken gaat is niet duidelijk geworden, ook omdat de VVE dit betwist. Het had op de weg van Van Breugel c.s. gelegen om dit beter inzichtelijk te maken. Ter zitting bleek verder dat het Van Breugel c.s. er vooral om gaat dat iedereen binnen de VVE gelijk behandeld wordt, en dat regels nageleefd worden. Dat is een gerechtvaardigd belang, maar voor deze concrete regel geldt dus dat die regel afwijking daarvan bij voorbaat toestaat. Verder is niet gebleken dat

---

Egelshoek Park identieke bouwplannen van andere VVE-leden heeft geblokkeerd en nu alleen zichzelf bevoordeelt.

3.28. Om deze redenen kan niet geoordeeld worden dat Egelshoek Park zichzelf deze toestemming in redelijkheid niet had mogen geven. Het besluit kan daarom in stand blijven.

Afsluiting en proceskosten

3.29. Ter gelegenheid van de tweede mondelinge behandeling heeft de kantonrechter al opgemerkt dat het onderliggende geschil tussen partijen met dit oordeel niet opgelost zal zijn. Er speelt veel op het Park, waarbij niemand er beter van zal worden als al die discussies via de rechter moeten worden beslecht. De kantonrechter geeft partijen dan ook nogmaals ernstig in overweging om met elkaar in gesprek te gaan en te proberen de verhoudingen op het Park te normaliseren. Partijen zouden er verstandig aan doen daarbij een mediator in te schakelen om die gesprekken te begeleiden en mee te denken over oplossingen.

3.30. Voor nu wordt Van Breugel c.s. als de in het ongelijk gestelde partij hoofdelijk in de proceskosten veroordeeld. De proceskosten de VVE worden begroot op € 847,50 aan salaris voor de gemachtigde en € 135,00 aan nakosten, samen is dat € 982,50

4. De beslissing

De kantonrechter

4.1. wijst de verzoeken van Van Breugel c.s. af,

4.2. veroordeelt Van Breugel c.s. hoofdelijk, in die zin dat als de één betaalt de anderen in zoverre zijn bevrijd, in de proceskosten, aan de zijde van de VVE tot deze beschikking vastgesteld op € 982,50,

4.3. verklaart deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad voor wat betreft de onder 4.2 opgenomen proceskostenveroordeling.

Deze beschikking is gewezen door mr. T.M. Sanders, kantonrechter, en in het openbaar uitgesproken op 14 februari 2024.

